

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6600/05
18.01.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom suda Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi "AA", koga zastupaju punomoćnici AB i AV advokati, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalni centar Niš, broj: 47-422/03 od 25. 08. 2005. godine, u predmetu inspekcijских mera, u nejavnoj sednici održanoj dana 18.01.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalni centar Niš, broj: 47-422/03 od 25. 08. 2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, izjavljena protiv zaključka Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Filijale Niš, broj: 47/0-80/2003-073-179/3 od 21. 05. 2005. godine, kojim je dozvoljeno ponavljanje postupka, po službenoj dužnosti, okončanog rešenjem Finansijske policije RUJP - Organizacione jedinice Centra Niš, Odeljenja finansijske policije Niš, broj: 47-02092/2002-073-010 od 16. 05. 2002. godine.

U tužbi podnetoj ovom sudu tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da je zaključak o ponavljanju postupka donet uz bitnu povredu upravnog postupka, na osnovu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, kao i da su razlozi o odlučnim činjenicama za ponavljanje, nejasni i protivurečni. Predlaže da Vrhovni sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao kod razloga iznetih u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije, kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je zaključak Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalnog centara Niš, Filijale Niš, broj: 47/0-80/2003-073-179/2, od 21. 05. 2005. godine, na osnovu odredbi člana 239. tačke 1, člana 240. stava 1, člana 242. stava 3. i člana 247. Zakona o opštem upravnom postupku, dozvoljeno ponavljanje postupka, po službenoj dužnosti, okončanog rešenjem Odeljenja finansijske policije Niš, broj: 47-02092/2002-073-010, od 16. 05. 2002. godine. Ovo sa razloga što je na osnovu podataka dobijenih od strane MUP-a Srbije, Sekretarijata za unutrašnje poslove u Nišu, od 14. 08. 2003. godine, poreski inspektor prvostepenog organa izvršio uvid u Zapisnik o kontroli poslovanja tužioca od 15. 03. 2002. godine, na osnovu koga je doneto navedeno konačno rešenje od 16. 05. 2002. godine, i utvrdio da finansijskom inspektor, koji je izvršio terensku kontrolu kod tužioca u 2002. godini, nije bila poznata činjenica da roba za koju je tužilac ispostavio izlazne fakture kupcima nije faktički isporučena tim kupcima, a u postupku je izvršena samo kontrola izlaznih faktura, a ne i faktička isporuka robe po fakturama. Kao nove relevantne činjenice u odnosu na okončani poreski postupak pojavljuju se okolnosti navedene u pomenutom Obaveštenju Sekretarijata za unutrašnje poslove u Nišu upućenom Poreskoj upravi - Filijali Niš, da tužilac u periodu poslova 2001. i 2002. godine nije faktički isporučio robu za koju je istavio fakture kupcima: "BB", "VV", "GG" i "DD", a radilo se o kupoprodaji na veliko za koju nije obračunat i plaćen porez na promet proizvoda.

Osporenim rešenjem tuženog organa, odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv zaključka prvostepenog organa, jer je tuženi organ našao da je zakonito postupio prvostepeni organ kada je navedenim zaključkom dozvolio ponavljanje postupka, po službenoj dužnosti, okončanog konačnim rešenjem Odeljenja finansijske policije Niš, broj: 47-02092/2002-073-010, od 16. 05. 2005. godine.

Ovo rešenje se za sada ne može prihvatiti kao zakonito, jer je doneto uz nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, zbog čega se ne može ispitati pravilna primena materijalnog prava.

Po odredbama člana 239. tačke 1. i člana 240. stava 1. Zakona o opštem upravnom postupku propisano je da će se ponoviti postupak okončan konačnim rešenjem ako se sazna za nove činjenice, ili se nađe ili stekne mogućnost da se upotrebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi sa već izvedenim i upotrebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rešenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrebljeni u ranijem postupku, i da organ koji je doneo rešenje kojim je postupak završen može pokrenuti ponavljanje postupka po službenoj dužnosti.

Razlog za ponavljanje okončanog upravnog postupka, po službenoj dužnosti, u smislu navedenih zakonskih odredbi, mogu biti samo one relevantne nove činjenice koje nisu utvrđene u okončanom postupku, a koje su postojale u vreme donošenja konačnog rešenja i za koje je upravni organ koji je doneo rešenje saznao nakon donošenja konačnog rešenja.

Novi dokazi su okolnost za ponavljanje postupka, po službenoj dužnosti, samo ako nisu izvedeni i upotrebljeni u okončanom postupku, a upravni organ je nakon donošenja konačnog rešenja našao ili stekao mogućnost da ih upotrebi tako da oni sami ili u vezi sa već izvedenim i upotrebljenim dokazima mogu dovesti do drukčijeg rešenja upravne stvari. Znači, ovi dokazi mogu ali ne moraju postojati u vreme donošenja konačnog rešenja ali se moraju odnositi na dokazivanje ili novih činjenica, ili već utvrđenih činjenica, a u svakom slučaju bi sami ili u vezi sa već izvedenim i upotrebljenim dokazima mogli dovesti do drukčijeg rešenja upravne stvari.

Prema stavu Vrhovnog suda Srbije, u postupku poreske kontrole, pokrenutom po službenoj dužnosti, nove činjenice ili novi dokazi, koji su postojali u vreme donošenja konačnog rešenja, mogu biti razlog za ponavljanje postupka samo ukoliko nisu bili poznati niti su mogli biti poznati poreskim organima do donošenja konačnog rešenja. U prilog ovog mišljenja stoje i odredbe Načela zakonitosti i Načela postupanja u dobroj veri u poreskom postupku, iz člana 4. stava 3. i člana 8. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, kojima je propisano da je Poreska uprava dužna da utvrđuje sve činjenice koje su bitne za donošenje zakonite i pravilne odluke, posvećujući jednaku pažnju činjenicama koje idu u prilog i na štetu poreskom obvezniku i da su strane u poreskom postupku, što znači Poreska uprava s jedne i fizičko odnosno pravno lice, s druge strane, dužne da postupaju u dobroj veri, a učestalost i trajanje poreske kontrole ograničavaju se na nužnu meru.

U ponovnom postupku, upravni organi će utvrditi koje su sve radnje, u postupku terenske kontrole tužioca, do donošenja konačnog rešenja, izvršila službena lica upravnih organa, u pogledu utvrđivanja činjenica o isporuci, u toku 2001. i 2002. godine, prodate robe kupcima - licima navedenim u Obaveštenju Sekretarijata unutrašnjih poslova u Nišu, od 14. 08. 2003. godine, a šta je sve trebalo da urade u vezi toga. Tek tada će biti u mogućnosti da, držeći se pravnog stava suda iz ove presude, zaključe da li postoje razlozi za ponavljanje postupka.

S obzirom na izneto, na osnovu člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude. Pri donošenju nove odluke u ponovnom postupku, tuženi organ je vezan pravnim shvatanjem suda i primedbama suda u pogledu postupka, u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 18.01.2007. godine, U. 6600/05

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Milanka Alkalaj, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ